

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

••••••

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Directive cu caracter economic date de d-l General Antonescu. — Un ardelean întemeietor și doctinar al naționalismului economic românesc. — Dela „Solidaritatea”: Taxa de 0,50% asupra acțiunilor. — Decret-Lege pentru scutirea de impozite a comercianților și industriașilor din teritoriile evacuate. — Supliment la lista foștilor demnitari. — Schimbări în conducerea Cooperajef. — „Solidaritatea”, Asociațiune de institute financiare ca însoțire: Convocarea și bilanșele pe anii 1938 și 1939.

Dela „Solidaritatea”.

COMUNICAT.

Consiliul de administrație al „Solidarității” a ținut la 13 Octomvrie 1940 o ședință la București sub prezidiul D-lui Dr. Aurel Vlad.

Au fost prezenți următorii Consilieri:

Boldea Romulus,
Comșa Ionel,
Cristea Adrian,
Iercan Nerva și
Veliciu Mihai.

Nu a putut participa la ședință:
Petra Nicolae.

Au mai luat parte ca invitați:
Domnii Valentin Poruțiu, Laurian
Gherman și Victor Pop.

S'au luat următoarele decizii:

1. să se facă un memoriu, care să fie înaintat Guvernului, prin care să se aducă la cunoștință toate măsurile luate de auto-

ritățile maghiare împotriva băncilor românești din Ardealul răpit — măsuri, cari fac imposibilă activitatea bancară românească în teritoriul ocupat de Maghiari. Prin acest memoriu Guvernul va fi rugat să intervină pe cale diplomatică pentru anularea din partea guvernului maghiar a tuturor măsurilor, cari au ca scop desființarea băncilor românești, iar dacă aceste acțiuni nu dă rezultatul cuvenit, Guvernul nostru va fi rugat să ia împotriva băncilor maghiare din România exact aceleași măsuri cari se aplică băncilor românești din teritoriul ocupat de Maghiari;

2. să se ceară Mitropoliilor din Ardeal să lase la aprecierea administratorilor fondurilor bisericesti autorizați alegerea băncilor, la cari urmează să se facă depunerile spre fructificare din fondurile bisericesti;

3. să se ceară modificarea legii de organizare a Casei de Depuneri și Consemnațiuni;

4. să se facă un memoriu amănunțit asupra rentabilității actuale a plasamentelor bancare. Acest memoriu să fie înaintat Domnului General Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, Domnului Horia Sima, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri și Comandantul Mișcării Legionare, Domnilor Miniștri de Finanțe și al Economiei Naționale și Domnului Guvernator al Băncii Naționale;

5. s'au aprobat bilanțurile asociației încheiate per 31 Decembrie 1938 și 1939, în forma prezentată;

6. data adunării generale a „Solidarității” a fost fixată pe ziua de 3 Noembrie 1940. Ea se va ținea în orașul Timișoara, în localul sucursalei Băncii Victoria;

7. printr'un memoriu, care se va înainta, se va cere acordarea autorizației nelimitate pentru operațiuni de devize (care nici până azi nu s'a aprobat pe seama nici unei bănci românești din Ardeal și Banat, deși și astăzi mai beneficiază de acest favor bănci jidovești din Capitală) pe seama băncilor românești mai importante din Ardeal și Banat;

8. în chestiunea preluării treptate a întreprinderilor jidovești, băncile românești din Ardeal și Banat pun la dispoziția Statului Național Legionar, pentru desăvârșirea acestei opere, mijloacele lor și funcționarii lor. Pentru a putea participa la această operă de un superior interes național, se va cere modificarea legii bancare;

9. băncile românești din Ardeal și Banat stau la dispoziția Guvernului pentru difuzarea creditului țărănesc ieftin;

10. pentru ieftinirea creditului se va cere modificarea respectiv anularea unor serii de dispozițiuni costisitoare.

Consiliul de administrație și-a încheiat lucrările, cu mărturisirea credinței, că, prin instaurarea Statului Național Legionar, a răsărit — în sfârșit — soarele dreptății și pentru instituțiile de credit românești din România.

Consiliul de administrație al „Solidarității”.

Directive cu caracter economic date de d-l General Antonescu

Președinția Consiliului transmite partea I a Directivelor definitive, cu caracter economic, pe care d-l General Antonescu le-a dat guvernului în Ședința Consiliului de Cabinet care a avut loc la 11 Octombrie:

1. — Prin directivele sumare date, când am fost la Ministerul Economiei Naționale, am indicat, numai în linii foarte mari, cadrul politicii economice a Statului.

2. — Pentru a învinge dificultățile economice ne trebuie:

- Un program de realizări imediate, și
- Un program de realizări în timp și pe etape.

Realizările pe baza acestor două programe trebuie să meargă paralel.

3. — Niciun program nu poate fi schișat și cu atât mai puțin nu poate fi înfăptuit dacă nu se cunosc disponibilitățile.

Evaluarea disponibilităților și a stocurilor, ținerea permanent la curent a evidenței lor și a posibilităților stau la baza edificiului economic ce vrem să clădim.

Aceasta atât în agricultură, cât și în industrie. Numai plecând dela posibilități, adică dela realități, putem, pe de o parte, alcătui programe realizabile, iar pe de altă parte putem evita munca inutilă și sterilă care descurajează și provoacă pierderi de timp și de avuții.

4. — În primul rând însă, țin să subliniez că vieța economică nu se va putea însănătoși, atâta timp cât va fi copleșită de o fiscalitate sălbatecă, complicată și improvizată sub presiunea necesităților bugetare.

Ea este principala cauză a dezechilibrului dintre prețurile agricole și industriale.

Dau câteva exemple edificatoare.

Taxele fiscale la metrul de postav s'au ridicat la 214 Lei aproximativ, dela 9 Lei cât erau în 1929.

— La ciment dela 350 Lei de vagon la 9000 Lei.

— La var dela 154 Lei de vagon la 1120 Lei.

Țăranul plătește de fiecare cămașă pe care o cumpără numai cu diverse timbre, 22 Lei.

La benzină taxele se ridică la 13.400 Lei de vagon pe când prețul ei la rafinărie este de 2200 Lei.

Cifre edificatoare și concludente, pentru cine se oprește asupra lor.

Fiscalitatea excesivă secătuește vieța, oprește circulația și aruncă organismul Statului într'o boală care îi poate fi fatală.

5. — De aceea trebuie ca un minut mai de vreme să faceți în primul rând ordine în această privință.

Trebuie un plan chibzuit, trebuie metoda; trebuie perseverența; trebuie cap în aplicarea lui.

6. — În primul rând trebuie simplificare în impozite și în formalități.

7. — Impozitele complicate dau naștere la abuzuri.

Incuibarea și practicarea corupției își au izvorul aici.

Și fiscalitatea excesivă și complexitatea ei sunt consecința firească a regimului de jaf în banul public și a destrăbălării care a domnit și domnește încă, pentru că nu se poate înlătura dela o zi la alta, în administrațiile publice.

Noul regim trebuie să revizuiască întreaga administrație, să facă ordine și economie în administrarea finanțelor Statului, județelor și comunelor.

Ca o consecință să se reducă cheltuielile, fiindcă numai astfel vom putea trece dela un regim de rozătoare la un regim de albine lucrătoare.

Să avem curajul să atacăm problema în plin și pe față.

Toată lumea trebuie să înțeleagă că dacă vom continua astfel, pierim.

8. — Avem 381.000 funcționari în loc de 180.000 cât ar trebui să avem.

Descongestionarea Statului de funcționari este o problemă de viață și de moarte pentru Stat.

Descongestionarea nu este însă cu puțință, fără a crea o problemă gravă socială, decât dacă se exe-

culă energic, fără cea mai mică ezitare și fără pierdere de timp românizarea vieții economice și în special a industriei și comerțului.

Către industrie și către comerț, trebuie îndreptați, cu concursul și ajutorul Statului și tineretul și funcționarii pe cari îi vom trece în cadrul disponibil. Este marea și acuta problemă.

Aceasta privește prezentul.

Pentru viitor, trebuie să luăm măsuri să nu mai cădem în greșala în care au căzut predecesorii noștri la conducere.

Din statistica ce vi s'a prezentat ați văzut că învățământul nostru public a fost astfel dirijat, încât 75% din absolvenții diferitelor școli au fost forțați să se îndrepte către Stat pentru că numai astfel puteau să-și câștige existența.

Trebuie să inversăm problema.

Deci, reforma învățământului public nu mai poate întârzia nicio clipă.

Trebuie format și îndrumat tineretul în școală și prin școli către viața practică.

Funcționarea școlilor pe aceste noi baze trebuie să înceapă imediat.

Trebuie simplificate formalitățile

9. — Revenind la fiscalitate, țin să atrag atenția ca în paralel cu simplificarea și cu reducerea masivă a unora din impozite (pentru articolele de mare consum), trebuie să se simplifice și formalitățile.

Le știm cât timp răpesc, câte încurcături produc, câtă cheltuială inutilă și câtă întârziere în soluționarea problemelor.

Confuzia provine în primul rând din faptul că de aceeași problemă se ocupă în Stat mai multe autorități în același timp.

Până ce nu vom pune ordine în această privință, nu vom putea înlătura nici desordinea care domnește actualmente în Stat, nici pagubele, care rezultă din ea.

Un exemplu edificator:

Pentru a obține astăzi autorizarea de a săpa o sondă trebuiesc 3—4 luni cu formalitățile, iar pentru săparea sondei sunt necesare numai 1—2 luni.

Va putea domnilor, calcula cineva la câte sute de miliarde se cifrează în ultimii 20 ani numai pagubele suferite de averea națională din cauza formalităților și a pierderilor de timp provocate de așteptările și de alergările cu căciula într-o mână și cu cealaltă mână în pungă, pentru a obține ceea ce constituie, în marea majoritate a cazurilor, un drept?

Alațați cu curaj și imediat și această a doua problemă: simplificați formalitățile în toate.

Ea nu va întârzia să fie producătoare de mari venituri pentru Stat.

10. — Iată domnilor primul aspect, — după mine — al problemei noastre economice, asupra căruia trebuie să cugetăm și pe care trebuie să-l examinăm până în adâncimile lui, nu numai la suprafață.

Trebuie, în concluzie, o reformă brutală care să ducă la micșorarea aparatului de Stat, la simplificarea formalităților și la reajustarea impozitelor.

Reamintesc că un economist american a spus că: „Impozitele pentru a fi plătite, nu trebuie să fie simțite“. Ele trebuie să izvorască din viața naturală a pieței și din posibilitățile omului.

„Tot ce depășește aceste limite duce la refuz și la fraudă“.

Micșorarea impozitelor directe și indirecte

11. — Trebuie deci o reducere treptată a fiscalității. Reforma trebuie să ducă la micșorarea impozitelor directe și indirecte, care apasă mărfurile de mare consumație.

Completând această reformă cu o producție agricolă sporită și cu acordări de prețuri remuneratorii producătorilor agricoli, se va spori și puterea de cumpărare a maselor și se va crea o circulație vie și continuă între producător și consumator. Condiție primordială de viață pentru un organism ca să fie sănătos.

Din această sporire a circulației, care este o sporire a consumației, iar nu din fiscalitate, trebuie să iasă echilibrul bugetar.

12. — La fixarea impozitelor trebuie făcută o curajoasă separațiune între articolele de primă necesitate și articolele de lux și de semi lux.

Acestea din urmă nu trebuiesc ocrotite.

Cine vrea lux, să-l plătească.

13. — Dar pentru ca să producem pentru mase trebuie să punem capăt inferiorității industriei românești.

Ea produce mai scump ca străinătatea, cu toate că produsele noastre prime sunt mai ieftine, mâna de lucru de asemenea, disciplina lucrătorului mai mare, combustibil mai ieftin, etc.

Sunt, domnilor, numai cauze artificiale, care au dat naștere acestui fenomen curios și rușinos.

În consecință trebuiesc înlăturate, rând pe rând și fără ezitare, și cauzele de scumpire artificială a produselor românești.

Materiile prime

14. — Sporul de preț provine:

a) Din scumpirea materiei prime importate. Importul ei nu a fost nici prevăzut, cu toate că furtuna se anunța de mult și consecințele ei pentru noi, erau lesne de prevăzut.

Din cauza neprevederii, a deselor schimbări, a lipsei de idei clare și a superficialității, cu care s'a procedat la crearea unora din industriile noi, ne vom angaja în curând, dacă războiul continuă, într-o criză și socială și industrială, pe care nu o vom putea limita sau evita decât prin măsuri de prevedere bine chibzuite și luate fără nicio zi de întârziere.

Vă angajez deci să studiați și această problemă și cu toată seriozitatea și să puneți toată competența dvs. în această privință.

Așa dar, aprovizionarea materiilor prime nu a fost organizată, nu a fost sprijinită prin măsuri administrative și prin acordări la timp de devize.

S'au făcut, din contră, greșeli condamnabile, asupra cărora nu insist acum fiindcă nu este nici locul și nici momentul;

b) Sporul de cost mai provine și din tarifele vamale.

O sumară examinare a tarifelor vamale vă arată că produsele industriale sunt încărcate la import cu taxe care întrec valoarea lor.

Un caz edificator a venit la mine zilele trecute: S'au taxat la vamă cu 120.000 Lei, articole de sport, importate din Suedia, care costau 100.000 lei, până la graniță;

c) O a treia cauză care provoacă scumpirea fabricatelor noastre, este prețul ridicat al instalațiilor,

provocat atât de taxele vamale, cât și de modul în care s'au practicat contingentările.

15. — Am reamintit, domnilor, lucruri arhicunoscute de domniile voastre.

Am făcut-o, pentru a vă arăta cât este de necesar și de urgent să degajați industria noastră, dacă vreți să o păstrăm, de aceste taxe.

Numai astfel vom putea să vindem ieftin în interior și să trecem la exportul produselor noastre în Orient, unde sunt așteptate și unde am putea să concurăm pe mulți.

Trebuesc degrevări

Eu exprim deziderate, tehnicienii au datoria să găsească modalitatea efectuării lor.

În schimb trebuie impuse sever dividendele.

Beneficiul la capital să nu treacă de 8%—10%.

16. — Profit de ocazie pentru a vă reaminti că este necesar ca industria noastră să producă articole de mare consum jărănesc.

În special în cursul iernii să se fabrice pluguri și ustensile agricole. În Februarie viitor să fie distribuite pentru ca țăranul să le aibă din timp pentru munca care în primăvara viitoare va începe într'un ritm mult mai mare.

În consecință, aranjament între Stat și marea industrie, la nevoie cu degrevarea impozitelor aferente acestor articole.

17. — Pentru desfacere să grupăm industriile în Sindicate obligatorii, care să le punem în legătură cu sindicatele agricole de asemeni obligatorii (furnizoare a materiilor prime).

Cu sistemul acesta raționalizăm industria, evităm cârtelările, specula făcută de intermediari, controlăm și uniformizăm prețurile la producător și le coborâm.

Trebuie deci o organizare corporativă, vastă, care să îngăduie rezolvarea tuturor problemelor economice.

Evreii trebuie eliminați imediat dela conducerea Sindicatelor, fiindcă numai așa îi eliminăm din conducerea economică superioară.

18. — Trebuie creiată o mare putere de cumpărare a maselor muncitorești pentru ca ele înșile să poată cumpăra în mare parte produsele care le-au fabricat.

Este deci problema salariilor omenești, pentru muncitori și a prețurilor mici pentru articolele fabricate și consumate de ei. Iată cheia.

Fiind la acest capitol nu pot să nu ating și arzătoarea problemă a asistenței sociale.

Astăzi 4/5 din cotizațiile pentru asigurările sociale sunt mâncate de biocrația care adună, mănuește, dar și înghite aceste fonduri.

— Trebuie magazine de desfacere directă a produselor industriale, care să lucreze în paralel cu negustorii și pe care să-i concureze numai în măsura în care abuzează de prețuri.

Problemă vastă, care însă trebuie rezolvată mai ales în centrele invadate de comerțul evreesc.

19. — În ședința viitoare voi pune concluzii la capitolul industriei, pentru a ataca în continuare problema agriculturii, a creditului și a circulației bunurilor, deci a comunicațiilor.

General ANTONESCU

Un ardelean întemeietor și doctrinar al naționalismului economic românesc:

— Dionisie Pop Marțian. —

— Pe marginea unui discurs de recepție.¹⁾ —

E vorba iarăși de ceea ce acest Ardeal, atât de chinuit și atât de sbuciumat și, de atâtea ori, atât de puțin înțeles și atât de puțin ajutat, a dat, ca oameni și ca idei, pentru renașterea întregului neam românesc.

Nu e vorba însă de acea contribuție națională, pedagogică și culturală, în deobște cunoscută, și pe care, prin tot ceea ce însemnase ea odăla cu ivirea generației lui Petru Maior și Gheorghe Șincai, un Kogălniceanu o sublinia prin arătarea rolului celui dintâi care, „ca un nou Moisi a deșteptat duhul național, mort de mai mult de un veac și căruia îi datorăm o mare parte a impulsului patriotic ce de atunci s'a pornit în tustrele provincii a vechii Dacii”, iar, prin ceea ce ea fusese până la 1848, *Maria*, soția lui *He-liade Rădulescu*, o remarcă atât de patetic și de entuziast: „Voi sunteți — se adresa ea ardelenilor la 1848 — cari ne-ați semănat câmpiile cu sămânța libertății, voi ne-ați trimis apostoli cari ne-au pregătit mântuirea noastră: dela voi avem o limbă mai corectă, dela voi gramatică, dela voi istorie și filosofie. Din apostolii voștri am avut un Gheorghe Lazăr pentru limbă, un Aron pentru istorie, un Maiorescu pentru literatură și arheologie, un Laurian pentru filosofie.”²⁾

Ceea ce se va sublinia în cele ce urmează, e însă contribuția ce se cunoaște și, mai ales, se recunoaște atât de puțin, cu toate că și aceasta, contribuția de gândire și faptă economică și financiară, fiindcă despre ea e vorba, poate sta fără nicio șială alături de cealaltă, așa de îndreptățit și de frumos cunoscută, recunoscută și lăudată.

Când și această contribuție, și altele ce își așteaptă încă pisarii, vor fi tot atât de cunoscute și de apreciate ca și contribuția de ordin național-cultural, se va vedea că intradevăr afirmația unuia dintre gânditorii noștri care asemuia rolul spiritual al Ardealului în România cu cel politic al Prusiei în Germania, n'a fost nici de cum o floare de stil, ci sublinierea clară a realității istorice.

Fără a avea formidabilele succese politice ale Prusiei, nefericitul nostru Ardeal, pe care n'a fost veac să nu-l sfășie și să nu-l injunghie într'un fel sau altul, uneori chiar și de două, trei ori, a reprezentat totuși cel puțin teoretic, o concepție politică panromânească, după realizarea căreia a tânjit întotdeauna.

Gânditorii, scriitorii și luptătorii lui politici s'au considerat întotdeauna ca aparținând și slujind nevoile și aspirațiile întregului neam românesc. Ajunge să cităm

¹⁾ Victor Slăvescu: *Vieța și opera lui Dionisie Pop Marțian*. Academia Română. Discursuri de recepție. LXXVIII. 1940 Mai 31.

²⁾ Foaia pentru minte, inimă și lit. Brașov 1848, Nr. 31.

pentru aceasta și numai titlul cronicii lui Gheorghe Șincai, în raport cu operele unora din cronicarii mai vechi ai Moldovei și Munteniei, fără a uita, bineînțeles epocile și spiritul vremii în care au fost concepute. Cronica lui Grigore Ureche se intitulează „Domnii Țării Moldovei și vieța lor”, Miron Costin a scris „Letopisețul Țării Moldovei”, iar Radu Popescu „Istoria Țării Românești” [până la 1719] în timp ce ardeleanul Șincai, la șapte decenii după istoria acestuia din urmă, începe să scrie *Hronica Românilor*, a tuturor Românilor, aceea despre care Kogălniceanu scria că „luminează o epocă ce până la Șincai era cu totul în întunec și că fac [documentele] o revoluție totală în cunoștințele ce avem până acum despre așezarea principatului Moldovei și despre descălicarea lui Dragoș în această țară.”¹⁾ Istoria lui Petru Maior este și ea „*Istoria pentru începutul Românilor în Dachia*”.

Aceasta nu însemnează, bineînțeles, că numai istoricii ardeleni au avut această concepție de largă studiere a vieții și trecutului tuturor românilor, aceasta apărând și la cronicarii și istoricii de peste munți, ci că ei, întâi, au pornit la realizarea ei practică.

La fel cu Gheorghe Șincai și Petru Maior, și cu celălalt Gheorghe Lazăr, mari deschizători de drumuri în materie de limbă, istorie și învățământ, Ardealul a dat Românilor din Muntenia, și prin ei tuturor celorlalți, și un mare deschizător de drumuri economice, întemeietor și doctrinar al naționalismului economic românesc. Numele acestuia este *Dionisie Pop Marțian*. A trăit și a creiat între 1829-1865. Deși în catalogul bibliotecii Academiei Române figurează șase din lucrările sale [zic figurează fiindcă cea mai importantă dintre ele, Studii sistematice în economia politică, e ascunsă vederii publicului, aflându-se în ladă²⁾] totuși până acum vieța și activitatea lui erau foarte puțin cunoscute ca să nu zic aproape de loc. Din Almanahul presei române din Ardeal pe anul 1926, fără a se da alte amănunte, aflăm la (pag. 8) că Marțian este „întemeietorul presei economice și statistice române”. D-l Iuliu Moisil în studiul său „Românii ardeleni din vechiul Regat și activitatea lor până la războiu”³⁾ în care a expus vieța și strădanii a zeci de ardeleni, nu poate spune despre Marțian decât că a fost un statistician.

Rolul de a scoate la lumină și de a reda istoriei și Ardealului această vie și insuflețită figură a vremii lui Cuza Vodă, și l-a luat cunoscutul financiar și scriitor economic d-l *Victor Slăvescu*, tot atât de cunoscut și ca om politic, care, fiind ales membru al Academiei Române, a ținut să înfățișeze în discursul său de recepție, rostit la 31 Mai 1940, *Vieța și opera lui Dionisie Pop Marțian*.

Discursul d-lui Slăvescu, amplu documentat, mai ales în ceea ce privește evidențierea ideilor și activi-

tății economice a lui Marțian, și foarte cizelat ca formă și expresie literară, cu toate că nu epuizează subiectul, și în primul rând biografia, este totuși o reală și solidă contribuție la cunoașterea acestui economist, mort atât de timpuriu. Pe drumul deschis de d-l Slăvescu se vor avânta de sigur și alți cercetători, cu atât mai mult că d-sa promite o reeditare integrală a scrierilor lui Dionisie Pop Marțian, și astfel putem spera că personalitatea și opera acestui mare vizionar vor fi cunoscute în curând așa după cum merită. Și, acum când tineretul țării construiește un stat și o lume românească nouă, poate că scrierile și ideile acestui tânăr înainte mergător al naționalismului nostru vor putea avea și o altă valoare decât cea istorică.

În tot cazul, oricât unele din ele ar fi depășite de cele opt decenii ce s'au scurs dela apariția lor, prin fondul lor de aspru și neinduplecat naționalism, ele nu pot lipsi dela noua temelie a Statului Român.

(Va urma).

Dela „Solidaritatea”.

Taxa de 0,50% asupra acțiunilor.

Asociația a primit ordinul Nr. 178.415 din 6 August 1940, dat de Ministerul Finanțelor, Direcțiunea Timbrului și Succesiunilor, S. T. în chestiunea plății de 0,50% asupra acțiunilor, de următorul cuprins:

„Unele bănci mici și mijlocii din țară și în deosebi din Ardeal au în portofoliu lor, creanțe în conversiune din care cauză sunt într'o situație precară din punct de vedere al mersului activității lor și sub raportul lichidării averii lor.

Aceste bănci nu au achitat până acum taxa de 0,50% datorată asupra acțiunilor la purtător și nominative.

Veți invita băncile de această categorie care se află în raza acelei Ad-ții și nu au achitat taxa de 0,50% să facă o nouă cerere de evaluare însoțită de bilanțul încheiat și contul de profit și pierdere pe 1939.”

Totodată le veți pune în vedere acestor categorii de bănci că, dacă posedă și pot prezenta scrisori de transfer sau borderouri de vânzare — prin Bursă sau înafară de Bursă — din care să reiasă valoarea reală la care acțiunile au fost vândute în ultimul timp, le vor depune de asemeni ca anexe în cererile de stabilirea evaluării acțiunilor lor.

Aceste cereri însoțite de anexele de mai sus le veți înainta în cel mai scurt timp, cu raport, Ministerului pentru fixarea valorii impozitului care trebuie cât mai neîntârziat încasat și făcut venit Fondului Apărării Naționale.

p. Ministru:

ss. Eugen Demetrescu.”

Recomandăm băncilor membre la asociație, să facă cererea prevăzută în alin. 3 din ordinul Ministerului de Finanțe, amintit mai sus, putând astfel obține taxarea normală a valorii acțiunii lor, după care vor avea de plătit taxa de 0,50%.

¹⁾ Arhiva Românească, Iași, 1841, p. 5—12, V. I.

²⁾ Cluj 1926.

³⁾ Buc. 1929, — volumele jubiliare: Transilvania, Banatul, etc. III, pag. 1375.

Decret-Lege

pentru scutirea de impozite a comercianților și industriașilor din teritoriile evacuate.

In *Monitorul Oficial* Nr. 240 (P. I.), din 14 Oct. 1940, s'a publicat următorul decret:

Art. I. — Sunt scutiți de plata oricărui impozit sau taxe datorate cu orice titlu Statului, Ținutului, județelor, comunelor sau oricărui altor instituțiuni publice, comercianții și industriașii activând sub orice formă juridică din teritoriile evacuate pentru comerțul sau industria exercitată în aceste teritorii până la data evacuării.

Vor fi de asemenea scutiți de aceleași impozite și taxe, comercianții și industriașii al căror sediu principal se află în cuprinsul țării în ce privește impozitele datorate pentru operațiunile sucursalelor sau agențiilor din teritoriile evacuate.

Art. II. — Refugiații din teritoriile evacuate, care își vor reinmatricula firma lor sau vor înființa noi întreprinderi de orice natură, vor beneficia de:

a) Scutire totală de plata oricărui taxe și impozite datorate Statului, județului, comunei, Camerei de comerț și industrie și Uniunii lor pentru înființarea întreprinderii, înmatricularea sau reinmatricularea firmei;

b) O reducere de 3/4 din impozitele și taxele cuvenite Statului, județelor, comunelor și oricărui alte instituțiuni publice, datorate pentru primul an de funcționare.

Această reducere va fi de 1/2 din taxele și impozitele susarătate pentru cel de al doilea an de funcționare și 1/4 pentru cel de al treilea an de funcționare.

Supliment¹⁾

la lista foștilor demnitari, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 241 pagina 5909-5910 din 15 Octomvrie 1940 ca completare la lista foștilor demnitari, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 235 din 8 Octomvrie 1940 și în conf. cu dispozițiunile decretului Nr. 3262 din 1940:

Brătescu Zamfir, Badea Gheorghe, Ballan Eugen, Burada Leonida, Baloșin State (arhitect), Botez Demo-

¹⁾ Vezi R. E. Nr. 40-41 din 12 X. 1940.

stene. — Constantinescu Gh. (c-dor), Comârzan Simion. — Duțulescu Marin, Drăcea Marin, Dimitrie Mincu. — Enescu Mihail. — Filipescu N. — Gheorghiu Mircea, Grigorescu G. N., Giurgea Niculea, Gayraud Ernest, Ghețu Cristodor. — Ionescu Corneliu, Ionescu Ion (arhitect), Iamandy Gheorghe. — Kostaky Lupu N. — Lascăr Stefan. — Mihalopol Constantin, Marian Emil, Moldovan Ioan, Mihăiescu St. (ing.). — Nedelcovici Ath. — Odobescu N. (ing.). — Popescu I. Aurel, Popescu Virgil, Petre Ion, Popescu I. Ilie, Petrini Emil, Praporgescu N. — Rosnoveanu Nicolae. — Simionescu Ion, Strat Gheorghe. — Teodorescu Victor. — Vidrașcu H. G.

Schimbări în conducerea Cooperației.

În fruntea Institutului Național al Cooperației a fost numit dl *Ilie Olteanu*, valorosul nostru secretar, ca președinte și dl *Ing. Traian Boeru*, ca director general.

Din această ocaziune „Solidaritatea” a trimis următoarea telegramă d-lui *Ilie Olteanu*:

„*Solidaritatea*” este mândră de fericita numire în persoana *Domniei Voastre* ca președinte al *Cooperației Române*. Vă felicităm din toată inima și suntem convinși că veți fi un vrednic urmaș al precursorului *Cooperației Române* și vieții bancare române, a lui *Visarion Roman*. Nu ne îndoim că în urma noului suflu naționalist de care va fi condusă *Cooperația Română*, ea va colabora în modul cel mai intim cu băncile grupate în asociația noastră spre binele vieții economice și spre prosperarea națiunii române.

Dumnezeu să Vă ajute să puteți duce la îndeplinire toate bunele și frumoasele *Domniei Voastre* gânduri cari nouă ne sunt atât de mult cunoscute.

SOLIDARITATEA

Asociația băncilor române din Transilvania.

„Solidaritatea”, Asociațiune de institute financiare ca însoțire.

CONVOCARE.

Băncile, cari fac parte din Asociația „SOLIDARITATEA”, sunt rugate să ia parte prin reprezentanți autorizați la

adunarea generală ordinară,

care se va ține în ziua de *Duminică, 3 Noemvrie 1940, orele 9 a. m., la Timișoara*, în localul Băncii „VICTORIA” Sucursala Timișoara, Bulevardul Regina Maria Nr. 1, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Darea de seamă a Consiliului de administrație, citirea raportului Consiliului de censored pentru gestiunea anilor 1938 și 1939, prezentarea bilanșurilor încheiate per 31 Decemvrie 1938 și 31 Decemvrie 1939, precum și a conturilor Profit și Pierdere încheiate per 31 Decemvrie 1938 și per 31 Decemvrie 1939;
2. Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de censored pentru gestiunea lor pe anii 1938 și 1939;
3. Alegerea respective întregirea Consiliului de administrație și a Consiliului de censored;
4. Taxele de membru pe anii 1939, 1940 și 1941.

București, 13 Octomvrie 1940.

ss. Dr. Aurel Vlad
președintele „Solidarității”.

Băncile, cari din motive de economie nu pot trimite reprezentanți, sunt rugate să trimită procuri semnate și timbrate în regulă, pentru a fi reprezentate de persoane cari vor lua parte la adunare. Procurile se vor trimite până cel mai târziu la 1 Noemvrie 1940 pe adresa „Solidarității” din Sibiu sau pe adresa Băncii „Victoria” Sucursala Timișoara.

„SOLIDARITATEA“

ASOCIAȚIUNE DE INSTITUTE FINANCIARE CA ÎNSOȚIRE.

Activ.	Balanț încheiat la 31 Decembrie 1938.		Pasiv.		
	Lei	b.			
Titluri rom. cotate la bursă	20.000	—	Capital de cvote	34.300	—
Titluri rom. necotate la bursă	150	—	Fond de rezervă	45.912	—
Div. debitori	132.825	—	Fond. Bir. de Informație	16.980	—
Plas. Fond. Bir. de Informații	16.980	—	Div. creditori	241.330	—
Pierderi:					
a) report din anii pre- cedenți	18.541	—			
b) din anul curent	150.026	—			
	338.522	—		338.522	—

Debit.	Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1938.		Credit.		
	Lei	b.			
Cheltuieli generale	240.486	—	Abonamente	33.625	—
Salare	72.000	—	Inserțiuni	18.346	—
Remunerații	10.386	—	Dobânzi	1.247	—
Chelt. redacție „Rev. Economică”	17.130	—	Cotizații dela membri	347.685	—
Chelt. tipărirea „Rev. Economică”	188.522	—	<i>Pierderi :</i>		
Chelt. Porto	9.391	—	a) report din anii pre- cedenți	18.541	—
Impozite	13.014	—	b) din anul curent	150.026	—
Pierdere reportată	18.541	—		168.567	—
	569.470	—		569.470	—

Sibiu, 31 Decembrie 1938.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. Aurel Vlad. ss. Adrian Cristea. ss. Dr. N. Petra. ss. Ionel Comșa.

ss. Dr. N. Iercan. ss. R. Boldea. ss. Dr. Mihai Veliciu.

Subsemnatul comitet de censori am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine și în consonanță cu registrele asociației.

Sibiu, 31 Ianuarie 1939.

ss. Dr. Oct. Sglimbea. ss. I. Enescu. ss. Dr. Nicolae Marcu.

„SOLIDARITATEA“

ASOCIAȚIUNE DE INSTITUTE FINANCIARE CA ÎNSOȚIRE.

Activ.	Bilanț încheiat la 31 Decemvrie 1939.				Pasiv.
	Lei	b.		Lei	b.
Titluri rom. cotate la bursă	20.000	—	Capital de cvote	34.300	—
Titluri rom. necotate la bursă	150	—	Fond de rezervă	45.912	—
Div. debitori	227.500	—	Fond. Bir. de Informații	17.400	—
Plas. Fond. Bir. Inform.	17.400	—	Div. creditori	318.745	—
Pierdere	151.307	—			
	<u>416.357</u>	<u>—</u>		<u>416.357</u>	<u>—</u>

Debit.	Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1939.				Credit.
	Lei	b.		Lei	b.
Pierdere reportată	168.567	—	Abonamente	49.482	—
Cheltuieli generale	95.450	—	Inserțiuni	102.207	—
Salare	78.465	—	Dobânzi	420	—
Cheltuieli redacție „Rev. Economică”	42.350	—	Cotizații dela membri	254.170	—
Cheltuieli tip. „Rev. Economică”	148.425	—	Pierdere	151.307	—
Chelt. Porto	10.770	—			
Impozite	13.559	—			
	<u>557.586</u>	<u>—</u>		<u>557.586</u>	<u>—</u>

Sibiu, 31 Decemvrie 1939.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. Aurel Vlad. ss. Ionel Comșa. ss. Dr. N. Petra. ss. R. Boldea.
 ss. Adrian Cristea. ss. Dr. N. Iercan. ss. Dr. Mihai Veliciu.

Subsemnatul comitet de censoredi am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine și în consonanță cu registrele asociației.

Sibiu, 15 Februarie 1940.

ss. I. Enescu. ss. Dr. Oct. Sglimbea. ss. Dr. Nicolae Marcu.